

UOHSX005SCMV

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R10/2012/VZ-5297/2014/310/PSe

Brno 12. března 2014

Ve správním řízení o rozkladu, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 13. 1. 2012 navrhovatelem –

- společností **ALPINE Bau CZ s.r.o.**, IČ 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, ve správním řízení zastoupenou jejím zaměstnancem, JUDr. Tomášem Grulichem, Ph.D., na základě pověření ze dne 17. 1. 2011,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S491/2011/VZ-20327/2011/520/JHI ze dne 21. 12. 2011 vydaném ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Olomouckého kraje**, IČ 60609460, se sídlem krajského úřadu Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, ve správním řízení zastoupeného na základě mandátní smlouvy ze dne 15. 7. 2011 společností STILT PROJECTS s.r.o., IČ 28622294, se sídlem Železniční 469/4, 779 00 Olomouc,

učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „**Silnice II/150 Čechy, Domaželice – obchvat**“, zadávané v užším řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 2. 8. 2011 pod evidenčním číslem 60063586 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 6. 8. 2011 pod evidenčním číslem 2011/S 150-249536,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S491/2011/VZ-20327/2011/520/JHI ze dne 21. 12. 2011

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Relevantní úkony zadavatele v zadávacím řízení

1. Zadavatel – Olomoucký kraj, IČ 60609460, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc (dále jen „**zadavatel**“), uzavřel dne 15. 7. 2011 se společností STILT PROJECTS s.r.o., IČ 28622294, Železniční 469/4, 779 00 Olomouc, mandátní smlouvu za účelem výkonu zadavatelské činnosti k nadlimitní veřejné zakázce „Silnice II/150 Čechy, Domaželice – obchvat“ zadávané v užším řízení, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 2. 8. 2011 pod evidenčním číslem 60063586 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 6. 8. 2011 pod evidenčním číslem 2011/S 150-249536 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadavatel zvolil pro zadávání zakázky užší řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**¹“). V oznámení o zakázce stanovil počet sedmi zájemců, kteří měli být vyzváni k podání nabídek, přičemž jejich výběr proběhl náhodným výběrem (losem) dne 19. 9. 2011 od 8:30 do 8:57 hodin elektronickým losovacím zařízením Cent LOZ002 (dále jen „**losovací zařízení**“), jehož výrobce je společnost Centador s.r.o., IČ 28599632, Dubská 244, Kladno – Dubí v zasedací místnosti v 5. patře Veletržního paláce, Dukelských hrdinů 47, 170 00 Praha 7, za účasti notáře (dále jen „**losování**“).
3. Dne 19. 9. 2011 podala obchodní společnost ALPINE Bau CZ s.r.o., IČ 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, (dále jen „**navrhovatel**“) proti průběhu losování námitky, neboť považovala způsob, jakým došlo k omezení počtu zájemců, za nezákonný.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

4. Dne 30. 9. 2011 rozhodnul zadavatel o vyloučení nevylosovaných dodavatelů z další účasti v zadávacím řízení veřejné zakázky.
5. Dne 3. 10. 2011 bylo navrhovateli doručeno rozhodnutí zadavatele, kterým námitkám navrhovatele proti průběhu losování nevyhověl.

II. Správní řízení před Úřadem

6. Dne 11. 10. 2011 podal navrhovatel Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na přezkoumání úkonů zadavatele spočívajících v omezení počtu zájemců losováním při zadávání veřejné zakázky (dále jen „návrh“).
7. Dne 21. 12. 2011 rozhodnul Úřad o návrhu navrhovatele rozhodnutím č. j. ÚOHS-S491/2011/VZ-20327/2011/520/JHI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
8. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodnul, že zadavatel porušil § 6 zákona, konkrétně zásadu transparentnosti tím, že při omezení počtu zájemců nesdělil přítomným zástupcům, kteří konkrétní dodavatelé v případě sdružení dodavatelů, podávají společnou nabídku, přičemž uvedený postup podstatně neovlivnil ani nemohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
9. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad rozhodnul, že návrh navrhovatele se podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 a 2 zákona.
10. Dne 13. 1. 2012 podal navrhovatel proti napadenému rozhodnutí rozklad.

Námítky rozkladu

11. Navrhovatel rozkladem napadá rozhodnutí v rozsahu obou jeho výroků. Navrhovatel v zásadě opakuje své námítky obsažené v návrhu, přičemž nesouhlasí s některými závěry, ke kterým Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěl při jejich vypořádání a považuje je za nesprávné.
12. Navrhovatel v rozkladu namítá, že Úřad nesprávně vypořádal námitku návrhu spočívající v diskriminačně zvoleném místě a denní době losování. Vůči zájemcům o účast na losování považuje navrhovatel zvolené místo losování za diskriminační z důvodu jeho nestejně dostupnosti.
13. Navrhovatel dále opětovně namítá, že Úřad nesprávně vypořádal námitku návrhu spočívající v navrhovatelových pochybnostech o losovacím zařízení a o jeho výrobci. Namítá, že neporušenost plastové plomby na zadní straně losovacího přístroje, nemá relevantní vypovídací schopnost ve vztahu k vyloučení zásahu do losovacího zařízení, a že nemůže obstát argument předchozího zkontrolování losovacího zařízení Elektrotechnickým zkušebním ústavem s. p., jelikož kontrola, má-li být efektivní, se musí týkat posouzení stavu losovacího zařízení a prostředků sloužících losování přímo před losováním, a nikoli na základě nějaké zprávy, zadavatel tak musí umožnit zájemcům reálně zkontrolovat losovací zařízení.
14. Další námitkou navrhovatel namítá nesprávnost závěrů Úřadu při vypořádání námitky návrhu týkající se dodržení povinnosti zadavatele umožnit zájemcům zkontrolovat před zahájením losování losovací zařízení ve smyslu § 61 odst. 5 zákona.

15. Navrhovatel v rozkladu dále namítá nesprávnost závěrů Úřadu při vypořádání námítky návrhu týkající se možnosti následné delegace smluvního zastoupení zástupce zadavatele. Ten podle námítky nebyl oprávněn zmocnit kohokoliv dalšího k provádění zadavatelské činnosti spočívající v omezení počtu zájemců losování.
16. Navrhovatel dále namítá, že ačkoli Úřad konstatoval porušení zákona ze strany zadavatele nesděním identifikačních údajů některých zájemců účastnících se losování, toto pochybení zlehčil a nevyvodil patřičné důsledky v podobě zrušení zadávacího řízení, či uložení zákazu plnění smlouvy.
17. Závěrem rozkladu navrhovatel namítá, že zadavatel sice nemá zákonem uloženu povinnost přiřadit pořadí zájemcům náhodným způsobem, nebo předem přidělená pořadová čísla jednotlivých dodavatelů na požádání před losování změnit, nicméně má povinnost postupovat transparentně a nediskriminačně a v zájmu odstranění jakýchkoli pochyb o regulérnosti losování měl takovému návrhu na místě vyhovět.
18. Dne 17. 1. 2012 vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S491/2011/VZ-1146/2011/520/JHI, jímž určil zadavateli lhůtu pěti dnů pro vyjádření k podanému rozkladu. K podanému rozkladu se vyjádřil zadavatel, který trvá na svém vyjádření ze dne 14. 10. 2011 stejně jako na závěru, že zákon nebyl jeho postupem porušen.
19. Dne 29. 5. 2012 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R10/2012/VZ-9898/2012/310/PSe (dále jen „**rozhodnutí o rozkladu**“), jímž napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítnul.

III. Soudní přezkum rozhodnutí o rozkladu

20. Dne 13. 6. 2012 podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“), kterou se domáhal zrušení rozhodnutí o rozkladu.
21. Dne 18. 6. 2013 doručil krajský soud Úřadu rozsudek č. j. 62 Af 61/2012-108 (dále jen „**rozsudek krajského soudu**“), jímž rozhodnutí o rozkladu zrušil a věc Úřadu vrátil k dalšímu řízení.
22. Podle odůvodnění rozsudku krajského soudu je transparentnost podle § 61 odst. 4 zákona samostatným požadavkem stojícím vedle splnění dalších podmínek (požadavků) týkajících se průběhu losování. Zajištění toho, aby žádný z úkonů zadavatele prováděných v zadávacím řízení nepůsobil netransparentně, je vždy na zadavateli veřejné zakázky. Přistoupil-li tedy zadavatel k losování, musel být připraven unést břemeno, které spočívá v neexistenci jakýchkoli reálných a objektivizovaných pochybností o způsobu a průběhu losování. Zadavatel měl tedy zabezpečit, aby losování probíhalo férově, aby jeho průběh nevyvolával žádné pochybnosti a aby řádný průběh losování byl dostatečně jasně kontrolovatelný. Samotné losovací zařízení, které bylo k losování použito, v kombinaci s dílčími prvky procesu losování transparentnost losování nezaručilo.
23. Notářský zápis ohledně technických parametrů losovacího zařízení toliko zachycoval průběh losování, aniž by skutečnosti technického charakteru v notářském zápisu uvedené bylo možno pokládat za skutečnosti notářem skutečně „osvědčené“. Z notářského zápisu lze mít za prokázané pouze to, že moderátor losování byl přítomen na místě losování a že o určitých technických vlastnostech losovacího řízení učinil prohlášení.

24. Zpráva o zkoušce, resp. její titulní strana, o stavu losovacího zařízení v době losování ničeho nevyovídá. Zpráva o zkoušce se nikterak nevyjadřuje k samotnému procesu losování. Elektrotechnický zkušební ústav, s. p. žádným způsobem neověřoval funkčnost a trvanlivost plombování přístroje vůči neoprávněnému zásahu, tj. nebyl certifikován samotný proces losování nebo možnost jeho ovlivnění zásahy obsluhy. Nejednalo se o kontrolu ze strany zájemců, ve smyslu § 61 odst. 5 zákona, nýbrž nejvýše o dřívější kontrolu třetí osobou, k níž nedošlo bezprostředně před zahájením losování.
25. Účinná kontrola losovacího zařízení zájemci fakticky nebyla možná. Zájemci se totiž nejvýše mohli na losovací zařízení „podívat“, resp. zvenčí si je „prohlédnout“, nikoli provést efektivní kontrolu losovacího zařízení z pohledu samotného postupu při losování. *Kontrolou losovacího zařízení a prostředků sloužících k losování ve smyslu § 61 odst. 5 zákona musí být rozuměna taková kontrola, která na místě losování s využitím prostředků, které mohou mít zájemci coby účastníci losování bezprostředně před zahájením losování k dispozici, umožní objektivně posoudit, zda losování může proběhnout korektním způsobem či nikoli. Taková kontrola už s ohledem na povahu losovacího zařízení zájemcům umožněna být nemohla – fakticky by to totiž znamenalo kontrolu počítačového programu, jenž byl v losovacím zařízení použit, k čemuž zájemci coby účastníci losování nemohli být na místě losování bezprostředně před jeho zahájením vybaveni.*
26. Korektní a obecně fair postup při losování dále ve spojení s výše uvedenými skutečnostmi *oslabuje* ta skutečnost, že nebylo vyhověno žádosti navrhovatele, aby před losováním byla změněna čísla, jež byla jednotlivým zájemcům předem přidělena, a to ačkoli zákon výslovně neukládá zadavateli povinnost přiřazovat čísla pro losování konkrétním (náhodným) způsobem. Odmítnutí přečíslování pořadí zájemců zadavatelem před zahájením losování postrádá racionální zdůvodnění a pochyby o způsobu losování posiluje.
27. Na základě této „*sumarizace určitých indicií*“ vedoucích k „*pochybnosti o korektnosti a fair průběhu losování*“ dospěl krajský soud k závěru, že kombinace některých navrhovatelem namítaných skutečností, které provázely losování, vyvolává porušení zásady transparentnosti a vyslovil závazný právní názor ve věci, a sice že „*není podstatné, zda k unfair ovlivňování losování skutečně došlo, podstatné je, že existuje reálná možnost, že k určitému ovlivňování dojít mohlo, a že tedy vyvstala objektivní pochybnost o korektnosti a fair průběhu losování*“.
28. Krajský soud ve věci Úřadu poskytnul závazný právní názor, že v dalším řízení bude vycházet především z toho, že „*z dosud učiněných skutkových zjištění plyne, že losování neproběhlo v souladu se zásadou transparentnosti podle § 6 zákona, což vedlo i k porušení § 61 odst. 4 zákona*“. Proti rozsudku krajského soudu podali kasační stížnost zadavatel i Úřad.
29. Dne 21. 11. 2013 vydal Nejvyšší správní soud rozsudek č. j. 1 Afs 64/2013 - 51 (dále jen „**rozsudek Nejvyššího správního soudu**“), jímž řízení o kasační stížnosti zadavatele zastavil a kasační stížnost Úřadu zamítnul.
30. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky (dále jen „**Nejvyšší správní soud**“) byla právě navrhovaná změna čísel přiřazených jednotlivým zájemcům bezprostředně před zahájením losování de facto jediným možným způsobem faktické kontroly transparentnosti procesu losování ze strany zájemců.

IV. Další řízení o rozkladu

31. Po vrácení správního spisu Nejvyšším správním soudem Úřadu pokračuje předseda Úřadu v řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí.

Stanovisko předsedy Úřadu

32. Vzhledem k závazným právním názorům vyjádřeným v rozsudku krajského soudu a v rozsudku Nejvyššího správního soudu jsem v dalším řízení o rozkladu dospěl k následujícímu.
33. Úřad tím, že na základě sumarizace zjištěných indicií vedoucích k pochybnosti o korektnosti fair průběhu losování nedospěl k závěru, že k porušení zásady transparentnosti došlo též při losování, postupoval nezákonným způsobem. Nezákonnost je založena tím, že Úřad aplikoval § 61 odst. 4 a 5 zákona a § 6 zákona na zjištěný skutkový stav nesprávně.
34. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem zrušil napadeného rozhodnutí podle § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu a dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vrátil věci Úřadu k novému projednání.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

35. Podstatou věci tohoto správního řízení bylo posouzení navrhovatelem namítaného nedodržení zásady transparentnosti při losování, tj. při postupu, který podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
36. Pro výklad zásady transparentnosti zakotvené v evropských směrnicih týkajících se zadávání veřejných zakázek se na úrovni řízení před Soudním dvorem Evropské unie jeví jako určující stanovisko generální advokátky Stix-Hackl k žádosti o rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie o předběžné otázce v řízení Consorzio Aziende Metáno (Coname) proti Comune di Cingia de' Botti (ve věci C-231/03). Toto stanovisko obsahuje právní názor generální advokátky, který vytváří legitimní očekávání adresátů evropských směrnic, tj. mimo jiné členských států Evropské unie, jež před Soudním dvorem Evropské unie nesou odpovědnost za jejich naplňování. Podle tohoto stanoviska *„představuje princip transparentnosti vůdčí zásadu pro celé zadávací řízení. K tomu patří rovněž například přezkoumatelnost rozhodnutí zadavatele a obecně objektivní postup během zadávacího řízení.“*
37. Výkladem obecně objektivního postupu během zadávacího řízení, tj. výkladem jednoho z aspektů principu transparentnosti se na národní úrovni České republiky zabýval Krajský soud v Brně v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 31 Ca 166/2005. Krajský soud zde vyložil, že *„požadavek transparentnosti není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“*
38. S takovýmto výkladem se plně ztotožnil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 1 Afs 45/2010. K tomuto výkladu Krajského soudu dále připojil, že podmínkou dodržení zásady transparentnosti je *„průběh zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný.“* I tento výklad je výkladem obecně objektivního postupu během zadávacího řízení, jednoho z aspektů transparentnosti.

39. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 1 Afs 45/2010 k výkladu pojmu „transparentnost“ judikoval, že *„se vyznačuje obsahovou pružností, aby mohl reagovat na nekonečné množství životních situací, na něž nemůže ve své obecnosti jakákoliv konkrétněji formulovaná právní norma pamatovat“* a že *„i v právu EU je konsensus na tom, že podrobnosti povinnosti transparentnosti vyplývají pokaždé z okolností konkrétního případu.“*
40. V rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 7 Afs 31/2012 pak Nejvyšší správní soud k tomu blíže vyložil, že *„flexibilita pojmu transparentnosti předpokládá svůj vývoj právě v závislosti na proměňujících se protizákonných praktikách narušujících hodnoty chráněné právem veřejných zakázek. Je tedy třeba s ohledem na vývoj technologií přiměřeně aplikovat a vykládat i zásadu transparentnosti.“*
41. K aplikaci výše uvedeného výkladu zásady transparentnosti na akt losování se Nejvyšší správní soud vyslovil nejprve v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 1 Afs 45/2010. Zde vyložil, že *„porušení zásady transparentnosti nastává nezávisle na tom, zda se podaří prokázat konkrétní porušení některé konkrétní zákonné povinnosti. Tyto úvahy platí tím spíše v případě, kdy se přistoupí k losování, protože losování je úkon ze své povahy nepřezkoumatelný.“*
42. Později k tomu pak Nejvyšší správní soud v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 7 Afs 31/2012 dodal, že *„Pro porušení zásady transparentnosti postačí, že okolnosti případu vzbuzují odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu losování. K tomu může dojít i v případě, že k žádné manipulaci nedošlo.“*
43. Pro věc tohoto správního řízení se jeví jako zásadní další výklad Nejvyššího správního soudu České republiky ve věci vedené pod sp. zn. 7 Afs 31/2012, a to, že *„způsob losování, který by byl před několika lety považován za řádný a férový a tedy transparentní, nelze za transparentní považovat v době, kdy lze reálně losování ... ovlivňovat.“* Tento výklad akcentuje výše uvedenou flexibilitu pojmu transparentnosti při průběhu losování.
44. Z výše uvedeného vývoje judikatury plyne, že s vývojem způsobů losování v čase je spojen i vývoj možností ovlivňování procesu losování, tj. *právě vývoj okolností případu vzbuzujících odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu losování*, a tomu odpovídající vývoj hodnocení těchto okolností Úřadem. Okolnosti, jež v minulosti pochybnost o férovosti průběhu losování nevzbuzovaly, musí být Úřadem v důsledku hodnocení právě s přihlédnutím k aktuálnímu vývoji možností průběh losování ovlivňovat.
45. Možnosti, jakým způsobem má Úřad napříště zjišťovat *odůvodněnost* pochybností o férovosti průběhu losování, předestřel ve věci tohoto správního řízení krajský soud v rozsudku č. j. 62 Af 61/2012-108 a Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 64/2013-51. Úřad tak má činit na základě *„sumarizace určitých indicií“*. Přitom podotýkám, že konkrétní *určité indicie* ve smyslu odůvodnění rozsudku krajského soudu vycházejí právě z konkrétních *okolností případu*.
46. Ohledně konkrétní sumarizace navrhovatelem namítaných indicií vedoucích k závěru o odůvodněnosti pochybností o férovosti průběhu losování odkazují na výše uvedené odůvodnění rozsudku krajského soudu a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci odpovídající věci tohoto správního řízení.

47. V novém projednání věci se proto bude Úřad ve smyslu závazného právního názoru podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu přezkoumatelným způsobem zabývat otázkou aplikace právních názorů uvedených v rozsudku krajského soudu č. j. 62 Af 61/2012-108 a v rozsudku č. j. 1 Afs 64/2013-51 Nejvyššího správního soudu, závazných pro toto rozhodnutí o rozkladu, na zjištěný stav věci.
48. Podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
49. Při novém projednání věci proto vezme Úřad v úvahu rozsudek krajského soudu č. j. 62 Af 61/2012-108 a rozsudek č. j. 1 Afs 64/2013-51 Nejvyššího správního soudu jakožto podklad vydání rozhodnutí dle § 50 odst. 1 správního řádu a bude-li to nově potřeba, v odůvodnění nově vydaného rozhodnutí ve věci uvede způsobem podle § 68 odst. 3 správního řádu úvahy, kterými se bude řídit při hodnocení právních názorů krajského soudu a Nejvyššího správního soudu závazných pro toto rozhodnutí o rozkladu.

VI. Závěr

50. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v rozporu s právním předpisem, jsem dospěl k závěru, že jsou dány předpoklady § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.
51. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem na základě výše uvedených rozhodnutí soudů ve věci shledal důvody, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a dále pro vrácení věci Úřadu k novému projednání, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Olomoucký kraj, Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc
2. STILT PROJECTS s. r. o., Železniční 469/4, 779 00 Olomouc
3. ALPINE Bau CZ s. r. o., Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy